

a ji před lidmi ostouzel. Amalie S-ová udala sice, že slýchala někdy z bytu manželů H-ových hluk, ale o příčinách hluku neví. Pokud Bohumil R. udal, že jednou v roce 1927, když si mu žalobkyně při jeho návštěvě u ní stěžovala na žalovaného, že je na ni hrubý, že jí nadává, že vyvolává s dětmi z jejího prvního manželství mrzutosti a že ho musí vydržovati, se žalovaný rozčilil a uchopiv strojek na maso, napřáhl se na žalobkyni, hroze, že ji udeří, právem rekursní soud v této ojedinělé pohružce rozčileného žalovaného, kterého líčí Amalie S-ová jako člověka klidného a slušného, neshledal důvodu k vážné obavě žalobkyně o její tělesnou bezpečnost a proto ani důvodu, by žalobkyni bylo povoleno oddělené bydliště (§ 107 obč. zák. a § 382 čís. 8 ex. ř.). Jest mylný názor dovolací rekurentky, že k povolení odděleného bydliště netřeba osvědčení ohrožení a že stačí pouhé její tvrzení o něm. Osvědčení ohrožení jest předpokladem povolení prozatímního opatření (§ 389 ex. ř.), kterým jest i povolené jednomu z manželů oddělené bydliště (§ 107 obč. zák., čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř., § 382 čís. 8 ex. ř.). Nepřípadně dovolává se dovolací rekurentka rozhodnutí sb. n. s. čís. 5246, neboť i podle tohoto rozhodnutí jest třeba k povolení odděleného bydliště osvědčení ohrožení a nestačí pouhé jeho tvrzení.

Čís. 8133.

Útraty, vzniklé uplatňováním a vymáháním úroků, jsou útratami vzešlými uplatňováním a vymáháním pohledávky (§ 216, poslední odstavec, ex. ř.). Mají-li úroky pořadí jistiny, jest i útratám ohledně nich přiznati pořadí jistiny, avšak jen do výše, ve které by byly vznikly, kdyby úroky byly zažalovány a vymáhány ve výši vyznačené v pozemkové knize.

(Rozh. ze dne 14. června 1928, R I 444/28.)

Knihovní věřitel přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost též útraty sporu a exekuce 680 Kč, vzniklé zažalováním a vymáháním úroků z jistiny. Soud první stolice nepřikázal přihlášené útraty, rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud přikázal útraty ve výši 644 Kč 38 h.

Důvody:

Dovolací rekurentka stěžuje si na to, že rozvrhovým usnesením prvního soudu a také napadeným usnesením nebyly jí v pořadí jistiny 15.752 Kč a v důsledku toho pak vůbec přikázány útraty sporu a exekuce 680 Kč, vzniklé zažalováním a vymáháním úroků z jistiny. Rekursní soud nepřikázal tyto útraty v pořadí jistiny a následkem toho vůbec, protože nevznikly jejím uplatňováním, pokud se týče jejím vymáháním. K tomuto stanovisku nelze přisvědčiti. Jak uvedeno, požadované útraty

vznikly uplatňováním a vymáháním úroků. Tím, že úroky byly samostatně zažalovány a exekučně vymáhány, nestaly se však zvláštní samostatnou pohledávkou a nepřestaly býti příslušenstvím jistiny. Následkem toho nelze upírat ani útratám vzniklým uplatňováním a vymáháním úroků povahu útrat vzešlých uplatňováním a vymáháním pohledávky (sb. n. s. čís. 3870). Zažalovány a exekučně vymáhány byly až na nepatrnou část úroky nikoli starší než tříleté, počítajíc zpět od přiklepu. Tyto úroky požívají podle § 17 knih. zák. a 216 poslední odstavec ex. ř. téhož pořadí jako jistina. Pokud žalovány a vymáhány byly úroky starší, měly krytí v záruce zřízené u jistiny a náleželo i jim pořadí jistiny. Rekursní soud také úrokům pořadí jistiny přiznal. Dle toho, ježto podle § 16 knih. zák. a § 216 poslední odstavec ex. ř. útratám sporu a exekuce přísluší pořadí pohledávky, dlužno i útratám vzniklým uplatňováním a vymáháním úroků, mají-li pořadí s jistinou, přiznati přednost jistiny. Náleželo tudíž požadovaným útratám pořadí jistiny a rekursní soud, nepřiznav jim je, pochybil. Uvedené pořadí příslušelo však útratám jen do výše, ve které by byly vznikly, kdyby úroky byly žalovány a vymáhány ve výši vyznačené v pozemkové knize (§§ 210, 214 ex. ř.). Uplatňovány a vymáhány byly úroky ve výši 7½ %, pokud se týče 8 %, kdežto v pozemkové knize vyznačeny byly jen úroky 5 % a 6 %. Následkem toho dlužno z požadovaných útrat odečísti při útratách sporu účtovaných částkou 360 Kč 70 h peníz 8 Kč, z účtovaného rozsudečného 50 Kč odpadá 23 Kč 70 h a z útrat exekučních částkami 6 Kč 50 h a 12 Kč vyloučiti jest částku 4 Kč 10 h. Pro dovolací rekurentku zůstává po právu z účtovaných útrat toliko 644 Kč 38 h a bylo ohledně této částky dovolacímu rekursu vyhověti, jinak bylo jej zamítnouti.

Čís. 8134.

Zákon ze dne 11. července 1922, čís. 225 sb. z. a n. o mimořádných opatřeních bytové péče.

Sloučení bytů a místností ve starých domech s byty a místnostmi v novostavbách není zakázáno, stačí povolení příslušného stavebního úřadu.

Rozhodnouti o tom, zda stavební povolení bylo obmezeno na osobu stavebníka a pominulo jeho smrtí, jest povolán stavební úřad.

(Rozh. ze dne 14. června 1928, Rv I 979/28.)

Žalovaný obýval v domech žalobců čp. 8 a 8 a) byt celkem o pěti pokojích, kuchyni a příslušenství. Proti soudní výpovědi z bytu namítl žalovaný, že se na byt vztahuje ochrana nájemců a že nedopadá tu ustanovení § 31 čís. 5 zák. na ochr. náj., ježto prý žalovaný najal od žalobců dva byty v domě čp. 8 třípokojový s příslušenstvím, v domě čp. 8 a) dvoupokojový. Procesní soud své stolice ponechal výpověď v platnosti. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Rozhodnutí sporu závisí na zodpovědění otázky, zda